

להשמיענו עצם דין זה של **לאכול ולהקטיר**, שאין מצטרפות מחשבות הקטרה ואכילה, אף זה **מדיוקא דרישא שמעת מינה**, שהרי דייקנו ברישא שצריך שתהיינה מחשבות אכילה והקטרה בדבר העומד לכך, ואם חישב לאכול חצי זית שיריים וחצי זית קומץ למחר אין זו מחשבת פיגול, וכיון שכן פשוט הוא שלא תצטרפנה מחשבות אכילה והקטרה **דחשתא**, מה **לאכול** חצי זית שיריים ו**לאכול** דבר שאין דרכו **לאכול** דהיינו חצי זית קומץ, שבשתייהן חישב מחשבת אכילה **אמרת לא מצטרף, לאכול** חצי זית שיריים ו**להקטיר** חצי זית קומץ שחלוקות המחשבות גם בעשייתן **מיבעיא** שאינן מצטרפות!?

ומתרצינן: **אין, לאכול ולהקטיר אצטריכא** ליה למשנה להשמיענו שאינן מצטרפות שתי מחשבות אלו, ואין לך ללמוד זאת מדין מחשבה בדבר הראוי לכך. כי **פלקא דעתך אמינא**, דווקא **התם ברישא**, שחישב לאכול חצי זית שיריים וחצי זית קומץ, הוא שאמרנו שאין מצטרף, כיון **דלא כי אורחיה קמחשב** בחצי זית קומץ שהרי אין דרכו לאכול וחישב עליו לאכול, **אבל הכא** בסיפא, **דבהאי חצי זית של שיריים שחישב עליו לאכילה כי אורחיה קמחשב, ובהאי חצי זית של קומץ שחישב עליו להקטיר כי אורחיה קמחשב, אימא לצטרף, קא משמע** לך סיפא שאין מצטרף.

זית מדבר שדרכו לאכול ו**לאכול** חצי זית מ **דבר שאין דרכו לאכול** מצטרף. **אלא אימא** לדייק כך: דווקא לאכול חצי זית למחר ולהקטיר חצי זית למחר הוא שאין מצטרף, משום שזו מחשבת אכילה וזו מחשבת הקטרה. **הא** אם חישב שתי מחשבות אכילה, וכגון **לאכול** חצי זית ו**לאכול** עוד חצי זית, ובאופן שחישב חצי זית חוץ לזמנו וחצי זית חוץ למקומו והיו שתי המחשבות ב **דבר שדרכו לאכול**, הרי זה מצטרף לפסול!

ומקשינן על תירוץ זה: **ומאי קא משמע לך** במה שמצטרפות שתי מחשבות אכילה בשני חצאי זיתים לפסול? הרי דבר זה אמור מפורש במשנה [לעיל עמוד א']: **לאכול כזית בחוץ וכזית למחר, לאכול כזית למחר וכזית בחוץ, כחצי זית בחוץ וכחצי זית למחר, כחצי זית למחר וכחצי זית בחוץ, פסול ואין בו כרת?** ומעתה, **הא תו המשנה לעיל והדיוק ממשנתנו — למה לי?**

ג-א

אי נאמר שבא דיוק זה להשמיענו: **לאכול** דבר שדרכו לאכול ו**לאכול** דבר שאין דרכו **לאכול** דאין **מצטרפין**, דבר זה מרישא של המשנה **שמעת מינה**, שהרי לעיל אמרה המשנה לדין פיגול במחשב על דבר שדרכו לאכול דווקא.

ואי תאמר שדין מחשבת הקטרה ואכילה שאינן מצטרפות האמור במשנתנו, לא בא בכדי לדייק ממנו דין אחר אלא בא

הדרן עלך כל המנחות

אלעזר אין חייבים על הקטרת כזית בחוץ, כך אין המחשבה פוסלת בזה. אלא, ששם היינו רבי אלעזר בן שמוע, וכאן היינו רבי אליעזר הגדול.

שמחשבת הקטרת כזית מועילה לפגל, ורק ששתי מחשבות בפחות מכזית אינן מצטרפות. ואילו לעיל אמרה הגמ' כי כשם שסובר רבי